

Bevarandeplan för Natura 2000-området *SE0540292 Drakaberget*

Natura 2000

Natura 2000 är ett ekologiskt nätverk av värdefulla naturområden inom EU. Utpekande av Natura 2000 - områden bygger på krav som finns i EU:s fågeldirektiv och art- och habitat-direktiv. Syftet är att hejda utrotning av vilda djur och växter och att hindra att deras livs-miljöer förstörs. Alla medlemsländer ska peka ut områden dels för fåglar som anges i EU:s fågeldirektiv, dels för naturtyper och arter som anges i art- och habitatdirektivet. Genom utpekandet åtar sig länderna att de utpekade värdena i områdena ska bevaras långsiktigt. Natura 2000-nätverket är en av hörnstenarna i EU:s arbete för att bevara biologisk mångfald. I fågeldirektivet och habitatdirektivet listas 170 naturtyper och sammanlagt cirka 900 växt- och djurarter som särskilt värdefulla. 90 av naturtyperna och drygt 100 av djur- och växtarterna i habitat- direktivets bilaga 1 och 2 finns i Sverige. Därtill häckar regelbundet cirka 60 av fågeldirektivets fåglar i vårt land.

Bevarandeplaner

För varje Natura 2000- område ska Länsstyrelsen ta fram en beskrivning. Detta ska göras i särskilda bevarandeplaner eller i en skötselplan om området även är naturreservat. I planen ska det finnas en beskrivning av området med bevarandesyfte, bevarandemål och beskrivningar av de naturtyper och arter som ska bevaras och bidra till gynnsam bevarandestatus. Hot mot Natura 2000-områdets arter och natur- typer, och behov av bevarandeåtgärder, t ex skydd eller skötsel, ska beskrivas. Informationen ska under- lätta förvaltningen av området och tillståndsprovningar enligt miljöbalken.

Bevarandeplanen ska fastställas av Länsstyrelsen, som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Bevarandeplanen ska revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar för området ändras. Den ska tas fram och hållas aktuell i dialog med berörda intressenter, och det är värdefullt om den som har ny information kontaktar Länsstyrelsen. Bevarandeplanen är inte ett juridiskt bindande dokument. För formell reglering av skydd eller skötsel kan andra beslut behövas, t ex skydds- beslut för naturreservat. Föreskrifter enligt eventuella skyddsbeslut gäller parallellt med den tillstånds- plikt som gäller inom Natura 2000.

I bevarandeplanen redovisas gränser, naturtyper och arter enligt bästa tillgängliga kunskap. I de fall där ny kunskap har till kommit, har Länsstyrelsen för avsikt att föreslå dessa ändringar till regeringen när nästa tillfälle ges. Vid förvaltning och tillståndsprovning utgår man ifrån i verkligheten förekommande naturtyper, varför det är nödvändigt att bevarandeplanen redovisar dessa, även om de inte har hunnit beslutas av regeringen.

Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27-29§§). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka naturvärden behöver man samråda med Länsstyrelsen före genomförandet. Vid skogsbruksåtgärder hålls samråd med Skogsstyrelsen. Mer information finns hos Länsstyrelsen, läs på webben eller kontakta en handläggare.

Kartor

Information om naturtypers utbredning och arter i ett enskilt område går att hitta med hjälp av kartverktyget Skyddad natur. Det kan nås på Naturvårdsverkets hemsida genom att söka på ”*kartverktyget skyddad natur*”. I kartverktyget söker du upp aktuellt område och klickar på namnet för mer information.

LÄNSSTYRELSEN
VÄSTRA GÖTALANDS LÄN

Elisabet Ottosson

Bevarandeplan för Natura 2000-området SE0540292 Drakaberget

Kommun: Lidköping

Områdets totala areal: 28,6 ha

Bevarandeplanen uppdaterad av Länsstyrelsen: 2016-06-03

Bevarandeplanen fastställd av Länsstyrelsen: 2016-12-21

Markägarförhållanden:

Privat.

Regeringsbeslut, historik:

SPA: Nej, pSCI: 2004-04-01, SCI: 2005-01-01, SAC: 2011-03-01, regeringsbeslut
M2010/4648/Nm

Naturtyper och arter som ska bevaras i området:

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

4030 - Torra hedar

6230 - Stagg-gräsmarker

6270 - Silikatgräsmarker

6410 - Fuktängar

Bevarandesyfte

Det överordnade bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EUs fågeldirektiv eller art- och habitatdirektiv. För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de naturtyper eller arter som utgjort grund för utpekandet av området.

Prioriterade bevarandevärden: I Natura 2000-området Drakaberget är det främsta syftet att bevara betesmarkerna som hyser höga biologiska och kulturhistoriska värden.

Motivering: Betesmarkerna i Drakaberget har en lång historia som öppna och hävdade marker med höga biologiska och kulturhistoriska värden. I området finns flera sällsynta och hotade arter.

Prioriterade åtgärder: Löpande årlig hävd med bete. Rójning av igenväxningsvegetation för att gynna de värdefulla betesmarkerna och de hävdgynnade arterna.

Beskrivning av området

Drakaberget ligger på Kållandsö i Lidköpings kommun och utgörs av ett mångformigt och kuperat strandnära betesmarksområde med en mycket artrik flora. I området finns ett stort antal kulturhistoriska lämningar; ett gravfält, en fornborg, fornåkrar, stensättningar och resterna efter vägbanken av Läckövägen som hade sin sträckning här under 1600-talet. Uppe på kullarna finns fläckvis med öppna hållmarkspartier med hedartad vegetation och artrika ängar. I de fuktigare partierna längs stränderna finns botaniskt intressanta lågstarrängar. I området finns flera värdefulla gamla träd och andra bärande träd och buskar som utgör pollen- och nektarresurser för fjärilar, bin och andra insekter och är viktiga för fågellivet. Drakaberget ligger inom ett område som utpekats som Riksintresse för friluftsliv och även ingår i UNESCOs biosfärsområde "Vänerskärgrården med Kinnekulle". Under 1800-talet var området i stort sett trädlöst, men under ett antal år minskade hävden och området växte successivt igen. 2005 gjordes en restaurering av betesmarkerna då fornminnen och stora ädellövträd röjdes fram medan de flesta barrträden högs bort. Den största delen av området omfattas av en åtagandeplan och hävdas med miljöstödd ur landsbygdsprogrammet. Området betas nu av nötkreatur och uppkommande lövsly, täta enbuskage igenväxningsträd röjs successivt bort. En genomgående röjning gjordes sommaren 2016.

Vad kan påverka negativt

Ogödslade gräsmarker är en rest från ett mer traditionellt lantbruk. I dagens förändrade jordbrukslandskap med en alltmer effektiv och intensiv markanvändning återstår endast ett fåtal gräsmarker och arterna knutna till dessa för en tynande tillvaro. Flera av gräsmarkerna, såsom de i Drakaberget, hotas alltjämt av fragmentering, igenväxning på grund av upphörd eller felaktig skötsel, kvävedfall eller annan exploatering.

Nedan nämnda åtgärder utgör exempel på åtgärder som skulle kunna ha negativ påverkan på naturtyperna och arterna i området.

- Minskad eller upphörd hävd leder till igenväxning och utarmning av den hävdgynnade floran och faunan.
- Utebliven röjning av igenväxningsvegetation leder på sikt till igenväxning av buskar och träd och utarmning av den hävdgynnade floran och faunan.
- Alltför kraftig röjning av buskar och träd så att organismer som är beroende av dessa strukturer missgynnas.
- Överbete, slitage och markskador. Alltför intensivt betetryck påverkar naturtypen negativt. Slitage kan exempelvis uppstå om djuren går på betesmarken vintertid.
- Gödsling (förutom från betande djur) kan påverka naturtypen negativt. Flera av de växter som är knutna till de artrika gräsmarkerna är känsliga för näringstillförsel eftersom de lätt kan konkurreras ut av kvävegynnade, storgrova växter såsom brännässla. Även indirekt näringstillförsel som t.ex. spridning av gödsel och bekämpningsmedel i angränsande områden eller sambete med gödslad vall har negativ påverkan. Bete efter vegetationsperiodens slut och under vinterhalvåret innebär att djuren måste stödutfodras, vilket ger en näringstillförsel till fältskiktet och ska därför undvikas.
- Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin är negativ för den dynglevande insektsfaunan och bör därför endast användas vid behov.
- All form av exploatering som skulle förstöra fältskiktet. Exempel på detta är uppförande av väg* eller byggnad*, grävning*, upplag*, schaktning* eller dikning*.
- Markexploatering och annan förändring av markanvändningen i angränsande områden, exempelvis skogsplantering, kan påverka områdets naturvärden negativt.
- Främmande, invasiva arter som kan påverka konkurrensförhållanden, predationstryck och orsaka sjukdomar.

* Regleras av strandskyddslagstiftningen. Förbuden i strandskyddsbestämmelserna gäller inte

byggnader, anläggningar, anordningar eller åtgärder som inte avser att tillgodose bostadsändamål, om de behövs för jordbruket, fisket eller skogsbruket och de för sin funktion måste finnas eller vidtas inom strandskyddsområdet.

Bevarandeåtgärder

Förutom vad som i övrigt gäller enligt miljöbalken och annan miljölagstiftning krävs tillstånd för att bedriva verksamheter eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Tillstånd krävs inte för verksamheter och åtgärder som direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av det berörda området (7 kap 28 a § miljöbalken). Om en verksamhet/åtgärd påverkar ett Natura 2000-område så kan denna vara tillståndspliktig även om den utförs utanför Natura 2000-området.

Prioriterade åtgärder:

Området har varit delvis igenvuxet men efter röjning av framförallt al - och björksly så är områdets bevarandestatus god. Området behöver skötas med årligt bete och igenväxningsvegetation och sly som kommer upp efter röjning behöver hållas efter. Möjligheten att upprätta skötselavtal för de ytor som kräver skötsel och som idag inte har miljöstöd bör ses över.

Skydd:

Förutom Natura 2000-bestämmelserna omfattas stora delar av området av strandskyddet.

Skötsel:

Hela området behöver skötas med årligt bete och igenväxningsvegetation behöver hållas efter. Kontinuerlig röjning av framförallt al och björk bör göras löpande efter behov. Alla delområdena bör omfattas av naturvårdsavtal eller långsiktigt skötselavtal vilket kan komplettera delar med eller utan åtagandeplan. Möjligheten att restaurera omkringliggande marker för att få miljöer dit arter kan sprida sig bör ses över. Under året 2016 har omfattande röjningar gjorts i området.

Uppföljning av naturtyper och arter

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs. Uppföljningen ska ske enligt de manualer för skyddade områden som har tagits fram av Naturvårdsverket. Mätbara mål, så kallade målindikatorer, ska registreras i databasen SkötselDOS. Dessa målindikatorer följs sedan upp. Målsättningen är att kunna se om de bevarandemål som satts upp i bevarandeplaner och skötselplaner uppfylls, att skötseln fungerar och att Natura 2000 - naturtyperna och arterna har gynnsamt tillstånd.

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

4030 - Torra hedar

Areal: 2,1 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Fläckvis i öppna partier i Drakaberget är vegetationen hedartad. Här växer flera hävdgynnade arter som är typiska för torra hedar, t.ex. blåsuga, kattfot, knägräs, starr och ängsvädd.

Generellt sett utgörs naturtypen av torra- friska, hävdpräglade hedar på silikatrika podsoljor (ej sandfält) nedanför trädgränsen. Naturtypen har utvecklats genom beteskontinuitet, ofta i kombination med återkommande bränningar, men kan vara stadd i igenväxning. Krontäckning av träd och buskar, som inte är av igenväxningskaraktär, är 0 - 30%. Hävdgynnade arter ska finnas. Torra hedar karaktäriseras av en hedartad vegetation med ris och smalbladiga gräs/halvgräs. Typiska arter som återfinns inom naturtypen är bland annat blåsuga, kattfot, slättergubbe, hirsstarr, vårstarr, pillerstarr, knägräs, ljungögontröst, vanlig ögontröst, stenmåra, stagg, ängsvädd m fl. Karaktärsarter är ljung, blåbär, lingon, gråfibbla m fl.

Naturtypen är känslig för igenväxning, ökad beskuggning, uppluckrad grässvål samt konkurrens från ohävsarter och främmande arter. Naturtypen är även känslig för fragmentering och för minskade populationer av karaktäristiska och typiska arter.

Bevarandemål

Arealen av Torra hedar (4030) ska vara minst 2,1 hektar. Regelbunden hävd genom bete ska prägla området. I återkommande intervaller ska även brand (naturvårdsbränning) påverka naturtypen. Naturliga störningsprocesser i form av tramp och periodisk torkstress ska förekomma. Naturtypen ska ha en ostörd hydrologi. Krontäckningen av träd och buskar ska vara liten. Igenväxningsvegetation, varken vedartad eller örtartad, ska förekomma mer än i begränsad utsträckning. Näringsstatusen ska vara naturlig. Ingen antropogen näringstillförsel, inklusive tillskottsutfodring av betesdjur eller sambete med vall, ska förekomma. Det ska finnas födoresurser såsom pollen- och nektarresurser för fjärilar, bin och andra insekter. Fysiska strukturer i form av hållar, bryn och stenmurar ska förekomma. Värdefulla träd, t.ex. bärande och blommande träd, hålträd, hagmarksträd, gamla träd ska förekomma. Värdefulla buskar t.ex. bärande och blommande buskar, enbusksnår och brynbildande buskar ska förekomma. För naturtypen främmande arter ska inte förekomma. Artsammansättningen i fält- och bottenskiktet ska vara karaktäristisk för naturtypen med karaktärsarten ljung och typiska arter som ljungögontröst, vårtåtel, stagg, ängsvädd m.fl. ska förekomma allmänt-rikligt och förnygra sig.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet för naturtypen är för närvarande gynnsamt givet att igenväxande björksly kontinuerligt röjs undan.

6230 - Stagg-gräsmarker

Areal: 0,9 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Naturtypen finns fläckvis i öppna lite flackare partier i området. I områdena som karaktäriseras som stagg-gräsmarker samt i omgivande marker finns hävdgynnade arter som är typiska för naturtypen t.ex. stagg, kattfot, pillerstarr, revfibbla, jungfrulin, ängsskallra, ängsvädd och slåttergräsfjäril.

Naturtypen utgörs av artrika, hävdpräglade stagg-gräsmarker på torra-friska, silikatrika jordar nedanför trädgränsen. Naturtypen har utvecklats genom lång hävdkontinuitet, men kan vara stadd i igenväxning. Krontäckning av träd och buskar, som inte är av igenväxningskaraktär, är 0-30 %. För att räknas som stagg-gräsmark krävs att det förutom stagg också finns rika förekomster av framförallt hävdgynnade arter. Exempel på arter som är typiska för naturtypen är blåsuga, kattfot, knägräs, slåtterfibbla, flera arter av blåvingar och bastardsvärmare, och slåttergräsfjäril.

Naturtypen är känslig för igenväxning, ökad beskuggning, uppluckrad gräsvål samt konkurrens från ohävdarter och främmande arter. Naturtypen är även känslig för förändringar i ansluten grundvattenförekomst, fragmentering och för minskade populationer av karaktäristiska och typiska arter.

Bevarandemål

Arealen av artrika stagg-gräsmarker (6230) ska vara minst 0,9 hektar i området. Regelbunden beteshävd ska påverka området. Ingen skadlig ansamling av förna (t.ex. fjolårsgräs) ska finnas i området efter vegetationsperiodens slut. Naturliga störningsprocesser i form av tramp ska påverka området. Naturtypen ska ha en ostörd hydrologi och näringsstatusen i marken ska vara naturlig. Ingen antropogen näringstillförsel, inklusive indirekt näringstillförsel genom tillskottsutfödning av betesdjur eller sambete med vall, ska förekomma. Stagg-gräsmarkerna ska vara öppna och krontäckningen liten. Träd- och buskskikt ska förekomma i måttlig mängd och ha en naturlig fördelning. Varken vedartad eller örtartad igenväxningsvegetation ska förekomma mer än i begränsad utsträckning. För naturtypen främmande arter ska inte förekomma. Värdefulla buskar t.ex. bärande och blommande buskar, enbusksnår och brynbildande buskar ska förekomma. Enstaka fysiska strukturer i form av stenmurar, odlingsrösen etc. ska förekomma. Typiska kärlväxter som till exempel stagg, kattfot, slåttergubbe, granspira m.fl. ska förekomma i allmänt-rikligt mängd och föryngra sig.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet för naturtypen är för närvarande gynnsamt givet att igenväxande björksly kontinuerligt röjs undan.

6270 - Silikatgräsmarker

Areal: 1,4 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Ny Areal: 1,8 ha. Ny Areal, ännu ej fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Silikatgräsmarkerna i Drakaberget finns fläckvis i öppna ängspartier i området och de hyser en rik flora. Några utav de arter som är typiska för naturtypen som växer i ängarna är backnejlika, brudbröd, darrgräs, jungfrulin, kattfot, ängsnattviol (NT), pillerstarr, sandmaskrosor, ängsskallra och ängsvädd. I området har även slåttergräsfjäril som också är en typisk art för naturtypen noterats, samt de rödlistade arterna loppstarr (VU), jordtistel (NT), ävjebrodd (NT) och ängsstarr (NT).

Generellt sett utgörs naturtypen av artrika, hävdpräglade gräsmarker på torra-friska, silikatrika jordar. Naturtypen har utvecklats genom lång hävdkontinuitet, men kan vara stadd i igenväxning. Krontäckning av träd och buskar, som inte är av igenväxningskaraktär, är 0-30 %. Hävdgynnade arter skall finnas. Silikatgräsmarker är den vanligaste betesmarkstypen i Sverige och har vanligen en örtrik markvegetation. Örtrikedomen gör dem viktiga för många insekter, inte minst fjärilar och bin. Typiska arter är bl.a. blåsuga, darrgräs, jungfrulin, olika arter av dyngbaggar, slåttergräsfjäril.

Naturtypen är känslig för igenväxning, ökad beskuggning, uppluckrad grässvål samt konkurrens från ohävsarter och främmande arter. Naturtypen är även känslig för förändringar i ansluten grundvattenförekomst, fragmentering och för minskade populationer av karaktäristiska och typiska arter.

Bevarandemål

Arealen silikatgräsmarker (6270) ska vara minst 1,8 hektar i området. Regelbunden beteshävd ska ske årligen. I slutet av betessäsongen ska området vara väl avbetat och ingen ansamling av skadlig förna ska finnas. Naturtypen ska ha en ostörd hydrologi och näringsstatusen i marken ska vara naturlig. Ingen antropogen näringstillförsel, inklusive tillskottsutfodring av betesdjur, ska förekomma. Krontäckningen av träd och buskar ska vara liten. Hagmarkerna ska vara öppna och vedartad eller örtartad igenväxningsvegetation ska inte förekomma mer än i begränsad utsträckning. Värdefulla träd, t.ex. bärande och blommande träd, hålträd, hagmarksträd, och äldre träd ska förekomma. Bärande och blommande buskar, samt buskar som bildar snår- och bryn ska förekomma eftersom de utgör viktiga miljöer för flera insekter och fåglar. Solexponerade, varma miljöer och strukturer ska utgöra ett påtagligt inslag i gräsmarken. Artsammansättningen i fält- och bottenskiktet ska vara karaktäristisk för naturtypen. För naturtypen främmande arter ska inte förekomma. Typiska arter som backnejlika, brudbröd, darrgräs, jungfrulin, kattfot m.fl. ska ha riklig förekomst. Populationer av typiska och karaktäristiska arter samt andra naturligt förekommande arter ska förnyra sig.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet för naturtypen är för närvarande gynnsamt givet att igenväxande björksly kontinuerligt röjs undan.

6410 - Fuktängar

Areal: 2,2 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Ny Areal: 2,3 ha. Ny Areal, ännu ej fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Längs med stränderna i området breder långsmala fuktängar ut sig och här växer flera för naturtypen typiska arter, som t.ex. gökblomster, ängsskallra, loppstarr (VU), ängsstarr (NT), ängsvädd och Junfru Marie nycklar. Av andra anmärkningsvärda fynd kan nämnas de två rödlistade arterna; strandbräsma (EN) som växer intill stranden och buskskvätta (NT) som observerats i området kring en av fuktängarna. I områdets västligaste del växer al i ett stort tätt bestånd.

Generellt sett utgörs naturtypen av hävdpräglade fuktängar med blååtätel eller starr. Naturtypen har utvecklats genom lång hävdkontinuitet, men kan vara stadd i igenväxning. Krontäckning av träd och buskar, som inte är av igenväxningskaraktär, är 0-30 %. Hävdgynnade arter skall finnas. Fuktängar är en vanlig naturtyp i Sverige men i och med ett mer rationellt jord- och skogsbruk under 1900-talet har naturtypen minskat kraftigt och fragmenterats. De kan vara mycket örtrika och hysa ovanliga växter. Örtrikedomen gör dem viktiga för många insekter, inte minst fjärilar och bin. De har också mycket stor betydelse för fågellivet.

Två undertyper finns:

6410 a) Fuktängar på neutrala till alkaliska, kalkrika jordar med ett varierande vatteninnehåll, ofta relativt artrika. Här ingår bl.a. "kalkfuktängen".

6410 b) Fuktängar på surare jordar, ibland torvrika, med blååtätel, tåg- och starrarter. Typen varierar beroende på hävd och hävdintensitet. Strandängarna i området är av undertypen b.

Naturtypen är känslig för igenväxning, ökad beskuggning, uppluckrad grässvål samt konkurrens från ohävsarter och främmande arter. Naturtypen är även känslig för förändrad hydrologi som tex förändringar i ansluten grundvattenförekomst, fragmentering och för minskade populationer av karaktäristiska och typiska arter.

Bevarandemål

Arealen av fuktängar (6410) ska vara minst 2,3 hektar i området. Markvegetationen ska vara tydligt betespåverkat och i slutet av betessäsongen ska området vara väl avbetat och ingen ansamling av skadlig förna ska finnas. Hydrologin ska vara naturlig och markfuktigheten tillräcklig. Det ska inte finnas några avvattande eller tillrinnande diken eller körspår eller andra avvattande anläggningar som medför negativ påverkan. Näringsstatusen i marken ska vara naturlig. Ingen antropogen näringstillförsel, inklusive tillskottsutfodring av betesdjur ska förekomma. Krontäckningen av träd och buskar ska vara liten. Igenväxningsvegetation, såsom skräppor och älggräs, ska inte förekomma mer än i begränsad utsträckning. Värdefulla träd, t.ex. bärande och blommande träd, hålträd, hagmarksträd, och äldre träd ska förekomma. Bärande och blommande buskar, samt buskar som bildar snår- och bryn ska förekomma eftersom de utgör viktiga miljöer för flera insekter och fåglar. Artsammansättningen i fält- och bottenskiktet ska vara karakteristisk för naturtypen med typiska arter som ängsstarr, gökblomster, Jungfru Marie nycklar m.fl. ska vara riklig. För naturtypen främmande arter ska inte förekomma. De typiska och karaktäristiska arterna samt andra naturligt förekommande arter ska föryngra sig.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet för naturtypen är för närvarande gynnsamt givet att igenväxande alsly kontinuerligt röjs undan.

Dokumentation

Artportalen. ArtDatabanken SLU. www.artportalen.se. Uttag 2016-06-02

Jordbruksverket. Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004. Objektrapporter (opubl.).

Länsstyrelsen Skaraborgs län. Ängs- och hagmarker i Lidköpings kommun. Meddelande 7/88.

Länsstyrelsen i Älvsborgs län: Värdefulla odlingslandskap i Älvsborgs län 1994:5

Naturvårdsverket. Art- och naturtypsvisa vägledning. www.naturvardsverket.se/Stodmiljoarbetet/Vagledning/Natura-2000/. 2016-06-02.

Sveriges finaste odlingslandskap, Nationell bevarandeplan för odlingslandskapet, 1997:4815

Bilagor

Bilaga 1: Gränskarta

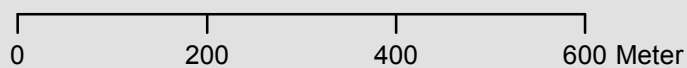
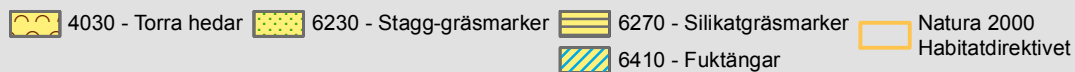
Bilaga 2: Naturtypskarta

0 125 250 500 Meters

Natura 2000-naturtypskarta, Drakaberget SE0540292 Lidköpings kommun

© Länsstyrelsen i Västra Götalands län
© Lantmäteriet Geodatasamverkan

Skala (i A4): 1:8 000

